

DOMINGO V DE PASCUA (CICLO A)

En muchas familias, cuando se espera el nacimiento de un nuevo hijo, se prepara con ilusión la habitación que ocupará, se pinta, se buscan los muebles, se compra la ropita, se hacen regalos especiales y todo se dispone pensando en la llegada del nuevo miembro de la familia. Encontraríamos muchísimos ejemplos de cosas que hacemos en previsión de lo que puedan necesitar las personas que queremos recibir.

Jesús, en el evangelio de hoy, nos dice algo parecido: «En la casa de mi Padre hay muchas estancias, y me voy a prepararos sitio». Misterio grande del amor de Dios. En el cielo, junto al Padre, Jesucristo nos prepara un lugar. Es nuestro destino. Recordemos que el evangelio de hoy se circunscribe en el contexto de la Última Cena, y Jesús se está refiriendo a su Pasión redentora y a su resurrección. Nos va a preparar una habitación en la casa del Padre, porque somos sus hijos. Y en los pasillos de esa casa tan grande, nos encontraremos con la Virgen María, con San José, con los santos, con nuestros difuntos...

Jesús dice que Él es el camino. Seguir el camino que nos lleve al Cielo, no son solo buenas acciones, buenas actitudes, o buenos sentimientos. Eso no nos va a salvar. Nos salva Cristo, que Él mismo es el camino. No solo escuchar sus palabras y obedecer sus consejos, sino caminar con Él. Una buena acción sin Cristo, está bien, pero no me va a salvar. Solo salva caminar con Cristo.

Jesús dice que Él es la verdad. Ser buen cristiano no es saber muchas cosas de la fe, ni saber encandilar con sabias palabras. Es aceptar a Jesús como la verdad de mi vida, que marca todo lo que soy, lo que hago, lo que tengo, lo que siento, lo que deseo.

Jesús dice que Él es la vida. La vida que desea el corazón hombre, es una vida que dure para siempre, que me llene cada uno de los momentos de mi existencia de plenitud y de felicidad. Jesús me ayuda a vivir esta vida de tal manera que me prepara para recibir la eterna, la que Jesús me dará cuando se me acabe esta vida.

Todavía podemos ver otra enseñanza. Jesús nos dice que nos va a preparar un lugar junto al Padre, pero antes había pedido a sus apóstoles que prepararan un lugar para celebrar la Pascua. Dice san Mateo: «Los discípulos hicieron como les había ordenado Jesús y prepararon la cena de Pascua». Por eso, podemos preguntarnos cómo preparamos la celebración de la Eucaristía. Si cada vez que se celebra la Misa se renueva el sacrificio de la cruz, por el cual Jesús nos hace sitio junto al Padre, lo lógico es que nosotros nos vayamos acomodando a ese lugar. La mejor forma de hacerlo es viviendo con fervor la Eucaristía. Por eso se dice que es prenda de la vida futura. En este sacramento se anticipa lo que nos será dado en plenitud. Aunque muchas veces no nos demos cuenta, cada celebración de la misa supone una comunicación entre el cielo y la tierra, la más real de todas las que puedan darse en el mundo.

5-ТА НЕДІЛЯ ПО ПАСЦІ (ЦИКЛ А)

У багатьох сім'ях, коли очікується народження нової дитини, з нетерпінням готують кімнату, де вона буде жити, фарбують її, шукають меблі, купують одяг, дарують особливі подарунки, і все влаштовують з думкою про прихід нового члена сім'ї. Існує так багато прикладів того, що ми робимо в очікуванні того, що може знадобитися людям, яких ми хочемо прийняти.

Ісус у сьогоднішньому Євангелії говорить нам щось подібне: "У домі Мого Отця є багато кімнат, і Я йду приготувати вам місце". Велика таємниця Божої любові. На небі, поруч з Отцем, Ісус Христос готує для нас місце. Це наша доля. Пам'ятаймо, що сьогоднішнє Євангеліє розгортається в контексті Тайної Вечері, і Ісус говорить про свої викупні Страсті і воскресіння. Він збирається приготувати для нас кімнату в домі Отця, бо ми є Його дітьми. І в коридорах цього великого дому ми зустрінемо Діву Марію, святого Йосифа, святих, наших покійних....

Ісус каже, що Він є дорогою. Йти дорогою, яка приведе нас до Неба, - це не просто добрі вчинки, добрі погляди чи добрі почуття. Це не врятує нас. Нас спасає Христос, який сам є дорогою. Не просто слухати Його слова і слухатися Його порад, а ходити з Ним. Добра справа без Христа - це добре, але вона не врятує мене. Спасає тільки ходіння з Христом.

Ісус каже, що Він є істина. Бути добрим християнином - це не означає знати багато речей про віру, не означає вміти засліплювати мудрими словами. Це означає прийняти Ісуса як істину мого життя, який формує все, ким я є, що я роблю, що я маю, що я відчуваю, чого я бажаю.

Ісус каже, що Він є життям. Життя, якого прагне людське серце, життя, яке триває вічно, яке наповнює кожну мить мого існування повнотою і щастям. Ісус допомагає мені прожити це життя так, щоб воно підготувало мене до отримання вічного життя, яке Ісус дасть мені, коли це життя закінчиться.

Ми бачимо ще одне вчення. Ісус говорить нам, що приготує нам місце з Отцем, але спочатку Він просить своїх апостолів приготувати місце для святкування Пасхи. Святий Матвій говорить: "Учні зробили, як наказав їм Ісус, і приготували пасхальну трапезу". Тому ми можемо запитати себе, як ми готуємося до святкування Євхаристії. Якщо кожного разу, коли відправляється Меса, відновлюється хресна жертва, якою Ісус звільняє для нас місце з Отцем, то цілком логічно, що ми повинні відчувати себе комфортно на цьому місці. Найкращий спосіб зробити це - жити Євхаристією з ревністю. Саме тому кажуть, що вона є запорукою майбутнього життя. У цьому таїнстві ми передчуваємо те, що буде дано нам у повноті. Хоча ми часто цього не усвідомлюємо, але кожне святкування Меси - це спілкування між небом і землею, найреальніше з усього, що може відбуватися у світі.